

Sygn. akt VIII **Pa 210/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w G. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Andrzejewska
Sędziowie:	SSO Grażyna Łazowska SSR del. Magdalena Kimel (spr.)
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016r. w G.

sprawy z powództwa M. M. (1) (M.)

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w K.

o odszkodowanie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 6 lipca 2015 r. **sygn. akt** VI P 4588/14

1) oddala apelację;

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSR del. Magdalena Kimel (spr.)

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. Akt VIII Pa 210/15

UZASADNIENIE

Powód M. M. (1) domagał się zasądzenia od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w K. kwoty 10.500 złotych tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika oraz zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu podał, że w dniu 12 września 2014 roku pozwana rozwiązała z nim umowę o pracę w trybie natychmiastowym (art. 52 k.p.) z powodu

ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych w postaci prowadzenia działalności konkurencyjnej. W ocenie powoda, w niniejszej sprawie upłynął miesięczny termin uprawniający pracodawcę do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika (art. 52 § 2 k.p.), bowiem pozwana o rzekomym fakcie podjęcia przez powoda pracy konkurencyjnej dowiedziała się już w dniu 24 lipca 2014 roku. Odnosząc się natomiast do przyczyny rozwiązania umowy o pracę, powód zaprzeczył żeby kiedykolwiek dopuścił się wobec pozwanej działalności konkurencyjnej. Powód podał, że - po złożeniu wobec pozwanej oświadczenia woli o wypowiedzeniu umowy o pracę – zgodził się na współpracę z firmą (...) z siedzibą w Niemczech, która była dostawcą produktów dla pozwanej. Zdaniem powoda, okoliczność tego rodzaju, że przystąpił do współpracy ze wskazaną firmą dopiero w okresie wypowiedzenia ma istotne znaczenie dla sprawy. Nadto wskazano, że firma (...) prowadzi działalność o innym charakterze niż pozwana spółka i w żaden sposób nie zagraża jej interesom.

Pozwana (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w K. wniosła o oddalenie powództwa i zwrot kosztów postępowania. W uzasadnieniu podała, że strony łączył nie tylko stosunek pracy, ale także umowa o zakazie konkurencji w czasie trwania stosunku pracy oraz umowa o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy; Zgodnie z treścią tych umów powód zobowiązywał się nie prowadzić działalności konkurencyjnej w stosunku do działalności pozwanej spółki. Pozwana wywodziła, że wobec tego, iż powód podjął taką działalność pozwana zdecydowała się rozwiązać z powodem umowę o pracę w trybie natychmiastowym. Wskazano, że pozwana prowadzi działalność w zakresie produkcji i dystrybucji profili z termoplastycznych elastomerów, uszczelek, listew ze spienionego PCV oraz taśm dylatacyjnych. Dzięki umowie o współpracy z dnia 2 stycznia 2014 roku zawartej z niemiecką firmą (...) – producentem konsol do montażu stolarki okiennie-drzwiowej w warstwie ocieplenia – pozwana została ustanowiona oficjalnym przedstawicielem tej spółki na terenie Polski. Pozwana podniosła, że powód był jedną z osób, które w imieniu pozwanej ustalały warunki powyższej umowy oraz zajmował się dystrybucją konsol do montażu stolarki okiennie-drzwiowej w warstwie ocieplenia i tym samym posiadał wiedzę w zakresie rodzaju oferowanych przez pozwaną produktów oraz jej wyników sprzedaży. Natomiast w dniu 21 lipca 2014 roku, jak wywodziła pozwana, powód wraz z drugim pracownikiem pozwanej oraz W. K. (udziałowcem firmy (...)) zawarli akt zawiązania spółki pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B., która aktualnie zajmuje się sprzedażą produkowanych przez firmę (...) konsol. Zdaniem pozwanej, wbrew twierdzeniom powoda, podjął on współpracę z podmiotem prowadzącym działalność konkurencyjną wobec pozwanej. Pozwana dodała, że bieg miesięcznego terminu do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę na podstawie art. 52 k.p. mógł rozpocząć się najwcześniej w dniu 12 sierpnia 2014 roku, to jest w dniu wpisania (...) Sp. z o.o. do Krajowego Rejestru Sądowego, albowiem wcześniej pozwana nie posiadała żadnych wiarygodnych informacji o założeniu między innymi przez powoda konkurencyjnej spółki. Pozwana podkreśliła, że nawet gdyby posiadała wcześniej niesprawdzone informacje o zamiarze założenia przez powoda konkurencyjnej spółki, to nie mogłaby zastosować wobec niego zwolnienia dyscyplinarnego, gdyż naraziłaby się na zarzut niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę bez istnienia rzetelnych i udokumentowanych podstaw do takiego zwolnienia np. dotyczących formy prawnej przedsiębiorcy, zakresu działalności charakteru członkostwa w spółce powoda, które uzasadniałyby uznanie, że powód dopuścił się naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych.

Wyrokiem z dnia 6 lipca 2015 roku Sąd Rejonowy w G. oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 60,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że powód był zatrudniony u pozwanej w okresie od dnia 16 marca 2004 roku do dnia 12 września 2014 roku na podstawie umowy o pracę (na czas nieokreślony od dnia 1 stycznia 2008 roku) w pełnym wymiarze czasu pracy, ostatnio na stanowisku regionalnego przedstawiciela handlowego. Do podstawowych obowiązków powoda należała między innymi realizacja bieżącej polityki sprzedażowej i marketingowej firmy, obsługa klientów firmy w zakresie doradztwa produktowego stanowiącego ofertę firmy, budowa i utrzymywanie bieżącej komunikacji interpersonalnej z klientami, przygotowywanie umów o współpracy, realizacja polityki cenowej i rabatowej firmy. Powód wskutek wieloletniej pracy u pozwanej zajmował się sprzedażą konsol i dzięki temu dobrze zna rynek tego produktu. Bezpośrednim przełożonym powoda był T. J..

W dniu 16 marca 2004 roku strony zawarły umowę o zakazie konkurencji w czasie trwania stosunku pracy, na mocy której powód zobowiązywał się w okresie zatrudnienia u pozwanej nie prowadzić działalności konkurencyjnej w stosunku do działalności prowadzonej przez pozwaną; za działalność konkurencyjną strony uznały prowadzenie przedsiębiorstwa we własnym imieniu lub za pośrednictwem osoby trzeciej, pozostawanie w stosunku spółki prowadzącej zbliżoną działalność wobec pracodawcy, występowanie w charakterze agenta, pełnomocnika, czy prokurenta podmiotów konkurencyjnych. Nadto powód przyjął na siebie zobowiązanie do zachowania w tajemnicy wszelkich okoliczności i informacji, o których dowiedział się w związku z wykonywaniem powierzonych mu obowiązków, w szczególności do zachowania w tajemnicy informacji dotyczących spraw handlowych, technologicznych, technicznych, personalnych i organizacyjnych. W razie naruszenia umowy pozwana dopuściła możliwość zastosowania wobec powoda odpowiedzialności porządkowej, a w uzasadnionych przypadkach rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Jednocześnie w dniu 16 marca 2004 roku strony zawarły umowę o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy, obowiązującej przez okres 2 lat od ustania tego stosunku.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że pozwana zajmuje się przede wszystkim produkcją i sprzedażą taśm, uszczelek i innych części do montażu okien (stolarki okiennej).

W dniu 2 stycznia 2014 roku pozwana zawarła z firmą niemiecką (...) w S. dwuletnią umowę o współpracy. Na mocy tej umowy pozwana została oficjalnym przedstawicielem (...) na terenie Polski w zakresie dystrybucji i sprzedaży konsol do montażu okien w warstwie ocieplenia; konsole te są głównym produktem sprzedażowymi niemieckiej spółki. Konsole są nowością na rynku okien, cieszącą się dużym zainteresowaniem, i dlatego pozwana zdecydowała się na współpracę z (...). Dzięki tej współpracy pozwana liczyła na uzupełnienie swojej oferty i zwiększenie sprzedaży.

Za kontakty z (...) odpowiadał T. J.. Wszystkie zamówienia oraz rozliczenia finansowe odbywały się bezpośrednio pomiędzy pozwaną a (...).

W dniu 18 maja 2014 roku powód nabył domenę internetową „knelsen.eu”, która obecnie jest oficjalną stroną internetową (...) Sp. z o.o.

Sąd Rejonowy ustalił, że oświadczeniem złożonym pozwanej w dniu 9 czerwca 2014 roku, powód rozwiązał z pozwaną umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Przedstawiciele pozwanej byli zaskoczeni decyzją powoda, ponieważ wcześniej powód nie ujawniał woli odejścia z pracy. Pismem z dnia 9 czerwca 2014 roku pozwana poinformowała powoda, że okres wypowiedzenia upłynie w dniu 30 września 2014 roku. Powód w okresie wypowiedzenia był zwolniony z obowiązku świadczenia do pracy z prawem do wynagrodzenia.

W dniu 21 lipca 2014 roku została zawarta umowa spółki – (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.; wspólnikami spółki, w równych udziałach zostali powód, T. J., W. K. oraz A. K.. W skład zarządu spółki wchodzi powód, jako prezes zarządu oraz T. J. zajmujący stanowisko wiceprezesa zarządu. Powód poznał W. K., udziałowca (...), podczas jednego ze szkoleń u pozwanej. Zawiązana spółka w lipcu 2014 roku rozpoczęła sprzedaż konsoli i wystawianie z tego tytułu faktury VAT.

Sąd pierwszej instancji ustalił także, że oprócz powoda również T. J. rozwiązał z pozwaną umowę o pracę. W dniu 24 lipca 2014 roku w trakcie podróży służbowej odbytej razem z M. Ś., prezesem zarządu pozwanej Spółki, T. J. poinformował swojego przełożonego o zamiarze podjęcia bliższej działalności z (...); w trakcie rozmowy poruszone zostały jedynie ogólne kwestie nowopowstałej spółki. Pozwana na bieżąco monitorowała wpisy do Krajowego Rejestru Sądowego nowego podmiotu, zdecydowała się nie podejmować żadnych decyzji dyscyplinujących powoda i T. J. do czasu uzyskania wiarygodnych informacji.

W dniu 12 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy dokonał rejestracji (...) Spółki z o.o. w Krajowym Rejestrze Sądowym. Kilka dni później pozwana powzięła o informacje o dokonanym wpisie. Informatycy zatrudnieni u pozwanej ustalili także, że powód w dniu 18 maja 2014 roku nabył domenę internetową „knelsen.eu”.

Oświadczeniem woli z dnia 25 sierpnia 2014 roku – doręczonemu powodowi w dniu 12 września 2014 roku – pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika z powodu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych:

1. obowiązku dbania o dobro zakładu pracy, chronienia jego mienia oraz zachowania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę,
2. obowiązku przestrzegania tajemnicy przedsiębiorstwa i przedsiębiorcy,
3. prowadzenia działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy w czasie trwania umowy o zakazie konkurencji,
4. obowiązków określonych w umowach o zakazie konkurencji z dnia 16 marca 2004 roku.

Pozwana wskazała, że powód ciężko naruszył ww. obowiązki poprzez zachowanie polegające na umyślnym prowadzeniu w okresie zatrudnienia działalności konkurencyjnej w stosunku do pracodawcy, pozostawianiu w stosunku spółki prowadzącej działalność konkurencyjną wobec pracodawcy oraz uczestniczeniu w organach spółki konkurencyjnej, które to zachowanie naraziło pracodawcę na szkodę.

W dalszej części oświadczenia pozwana podała, że pomimo brzmienia zawartej przez strony umowy o zakazie konkurencji, powód zawiązał w dniu 21 lipca 2014 roku spółkę prowadzącą w stosunku do pracodawcy działalność konkurencyjną ((...) Sp. z o.o.), natomiast w dniu 12 sierpnia 2014 roku spółka ta została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego. Nadto – wskazywała dalej pozwana – w związku z faktem, że (...) Sp. z o.o. prowadzi w stosunku do pracodawcy działalność konkurencyjną oraz z uwagi na zajmowane przez powoda stanowisko pracy i zakres wykonywanych obowiązków zachodzi możliwość i prawdopodobieństwo ujawnienia i wykorzystywania przez powoda informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że (...) Spółka z o.o. zajmuje się przede wszystkim, w ramach bezpośredniej z współpracy z (...), sprzedażą i dystrybucją konsol do montażu okien w warstwie ocieplenia. Prowadzi także cykl szkoleń w zakresie montażu konsoli.

Wraz z rozpoczęciem działalności przez (...) Spółka z o.o. pozwana została poinformowana przez (...), żeby odtąd wszystkie zamówienia oraz rozliczenia finansowe prowadzić bezpośrednio z (...) Spółka z o.o. Pozwana nie realizuje umowy na rynku konsol z (...).

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd pierwszej instancji zważył, że roszczenie powoda o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując wskazaną powodowi przyczynę rozwiązania umowy o pracę Sąd pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z art. 101¹ § 1 k.p. w zakresie określonym w odrębnej umowie, pracownik nie może prowadzić działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy ani też świadczyć pracy w ramach stosunku pracy lub na innej podstawie na rzecz podmiotu prowadzącego taką działalność (zakaz konkurencji).

Sąd podkreślił, że w orzecznictwie sądowym ukształtował się pogląd, że naruszenie przez pracownika umowy o zakazie konkurencji w czasie trwania stosunku pracy przez podjęcie działalności konkurencyjnej stanowi wystarczającą przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę. Jeżeli takiej umowy nie zawarto, to w aspekcie naruszenia pracowniczego obowiązku dbałości o dobro zakładu pracy jako przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie należy ocenić, czy podjęcie przez pracownika działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy stanowi naruszenie jego

interesów, godzi w dobro zakładu pracy lub wyrządza (może wyrządzić) szkodę. Podjęcie działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy uzasadnia wypowiedzenie umowy o pracę na czas nie określony zarówno wtedy, gdy pracownik prowadzi ją wbrew umowie o zakazie konkurencji, jak również wtedy, gdy takiej umowy strony stosunku pracy nie zawarły. Sąd przytoczył wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 1 lipca 1998 roku, I PKN 218/98, OSNP 1999/15/480; z dnia 18 czerwca 2007 roku, II PK 338/06, OSNP 2008/15-16/219; z dnia 8 marca 2013 roku, I PK 194/12, M.P.Pr. (...).

Sąd pierwszej instancji wskazał, że obowiązkom wynikającym z umowy o zakazie konkurencji uchybia jedynie taka działalność pracownika, która jest przez niego rzeczywiście prowadzona, adresowana jest do tego samego kręgu odbiorców, choćby częściowo pokrywa się z działalnością pracodawcy i realnie zagraża jego interesom i przytoczył wyrok Sądu Najwyższy z dnia 12 września 2008 roku, I PK 27/08, OSNP 2010/3-4/34.

Sąd pierwszej instancji podkreślił, że powód, tworząc i wspólnie podejmując decyzje za konkurencyjny wobec działalności pozwanej podmiot prawa handlowego, naruszył normy art. 101¹ § 1 k.p. Powód rozpoczął prowadzenie działalności konkurencyjnej jeszcze w czasie trwania stosunku pracy, który łączył strony do dnia 12 września 2014 roku. Spółka założona przez powoda i przez trzy inne osoby (data zawarcia umowy spółki – 21 lipca 2014 roku) już w lipcu 2014 roku rozpoczęła sprzedaż produktów, natomiast w dniu 12 sierpnia 2014 roku spółka została zarejestrowana w rejestrze sądowym. Okoliczność tego rodzaju, że powód podjął się działalności konkurencyjnej w okresie wypowiedzenia obciąża powoda. Na pracowniku w okresie wypowiedzenia spoczywają takie same obowiązki pracownicze, jak na pozostałych pracownikach, nawet jeżeli jest zwolniony z obowiązku świadczenia pracy. Pobiera on wówczas wynagrodzenie za pracę i pozostaje pracownikiem danego pracodawcy do końca biegu okresu wypowiedzenia. Tym samym pracownik jest zobowiązany przestrzegać umowę o zakazie konkurencji również w okresie wypowiedzenia.

Sąd pierwszej instancji uznał, że zakres działalności spółki (...) Sp. z o.o. częściowo pokrywał się z działalnością pozwanej (pозwana ma większy asortyment sprzedażowy). Oba podmioty zajmują się dystrybucją i sprzedażą konsoli potrzebnych do montażu okien i co więcej zaopatrują się u tego samego producenta – (...). (...) Sp. z o.o. nie jest oddziałem zagranicznym czy innym tworem (...), ale posiada samodzielny byt prawny. Zatem zarówno pozwana, jak i K. Polska Sp. z o.o. samodzielnie prowadzą konkurencyjną wobec siebie działalność. Co istotne, wskutek wejścia na rynek (...) Sp. z o.o. interesy pozwanej uległy uszczupleniu, pozwana faktycznie utraciła możliwości zaplanowanego realizowania umowy z (...). Pod pojęciem interesów pozwanej należy rozumieć nie tylko (choć również) interesy finansowe, ale i rynek zbytu, markę, możliwości rozwoju.

Sąd pierwszej instancji wskazał, niezależnie od naruszenia zakazu konkurencji należy przypisać powodowi naruszenie – z winy umyślnej lub co najmniej rażącego niedbalstwa wobec pozwanej - podstawowych obowiązków pracowniczych, a to lojalności, uczciwości wobec pracodawcy, co stanowi niezbędny element zaufania stron stosunku pracy.

Całość powyższych rozważań doprowadziła Sąd Rejonowy do wniosku, że zachowanie powoda w całości spełnia przesłanki uzasadniające zastosowanie wobec powoda natychmiastowego trybu rozwiązania umowy o pracę, albowiem powód w sposób zawiniony w rozumieniu art. 52 kp dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych.

Sąd pierwszej instancji podkreślił również, że pozwana nie uchybiła miesięcznemu terminowi z art. 52 § 2 k.p. Podnoszony przez powoda fakt, że pozwana nabyła wiedzę o podjęciu przez niego działalności konkurencyjnej już w dniu 24 lipca 2014 roku, zdaniem Sądu nie znalazł oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym. Postępowanie wykazało, iż w dniu 24 lipca 2014 roku T. J. przekazał M. Ś. informacje o powstaniu nowej spółki, jednak sama ta informacja bez jej weryfikacji nie uzasadniała dostatecznie przekonania o naruszeniu przez powoda zakazu konkurencji. Pozwana nie miała również wiedzy w lipcu 2014 roku, że (...) Sp. z o.o. rozpoczęła sprzedaż konsol. Dopiero z chwilą ujawnienia wpisu w jawnym rejestrze sądowym pozwana miała możliwość rzeczywistego i wiarygodnego ustalenia, czy powód został współnikiem i członkiem zarządu spółki konkurencyjnej. Sąd Rejonowy podzielił stanowisko strony pozwanej, że dopiero z chwilą sprawdzenia w rejestrze spółki (...) Sp. z o.o. – co nastąpiło w kilka dni po wpisie, to jest po dniu 12 sierpnia 2014 roku – dla pozwanej rozpoczął się bieg terminu do zwolnienia powoda z pracy w trybie natychmiastowym.

O kosztach zastępstwa procesowego strony pozwanej orzeczono na podstawie art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 roku, poz. 490).

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód wnosząc o zmianę wyroku w całości i zasądzenie odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę w wysokości 10.500 zł i zasądzenia kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów postępowania odwoławczego.

Powód zaskarżonemu wyrokowi zarzucił :

- naruszenie przepisów prawa materialnego to jest art. 52 § 1 pkt 1 kp, w zw z art. 101¹ § 1 kp poprzez rażąco niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że zawierając umowę spółki i w ten sposób przystępując do działalności gospodarczej poza stosunkiem pracy (w okresie trwania wypowiedzenia umowy o pracę), powód naruszył ciężko podstawowe obowiązki pracownicze w sposób uzasadniający zwolnienie dyscyplinarne, gdy nie wykazano naruszenia zakazu konkurencji oraz istnienia związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem powoda a wyrządzeniem pracodawcy szkody lub zaistnienia sytuacji, w której interesy pracodawcy zostały realnie zagrożone, co także oznaczało, że powodowi nie da się przypisać zawinionego naruszenia obowiązków.

- art. 52 § 2 kp, poprzez niezastosowanie tego artykułu, w sytuacji gdy rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia nastąpiło po upływie miesiąca od daty, kiedy pracodawca powziął wiadomość o przyczynie uzasadniającej taki tryb,

- naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez błędne dokonanie ustaleń faktycznych,

- oparcie rozstrzygnięcia na niepełnym materiale dowodowym, na skutek przeprowadzenia przez sąd pierwszej instancji postępowania dowodowego bez rozważenia w sposób bezstronny i wszechstronny zebranego materiału dowodowego i w konsekwencji przyjęcia, że powód prowadził działalność konkurencyjną wobec pracodawcy, co stanowiło ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych i było podstawą do rozwiązania stosunku pracy w trybie natychmiastowym z winy pracownika.

W uzasadnieniu apelacji powód podniósł, że Sąd pierwszej instancji bez przeprowadzenia jakiegokolwiek postępowania dowodowego w tym zakresie, opierając się wyłącznie na oświadczeniu wiedzy i woli pozwanego pracodawcy, podzielił pogląd o konkurencyjnym charakterze działalności podjętej przez powoda. Podkreślił, że spółka zawiązana przez niego, w żadnej mierze nie prowadzi i nigdy nie prowadziła działalności konkurencyjnej wobec pozwanego pracodawcy. Umowa łącząca pozwanego ze spółką (...) nie zawiera klauzuli wyłączności. Z kolei spółka zawiązana przez powoda zajmuje się sprzedażą hurtową produkowanych przez firmę (...) konsol. Ich dystrybucja odbywa się poprzez odbiorców hurtowych na terenie całego kraju, wśród których jest także pozwany pracodawca. Powód wywodził, że spółka (...) nie jest konkurentem pozwanego, ponieważ poprzez jej powstanie pozwany w najmniejszym stopniu nie został pozbawiony możliwości nabywania towarów produkowanych przez (...) i ich dystrybuowania na terenie Polski. Powód wywodził, że nie wystąpiły przynajmniej dwie przesłanki działalności konkurencyjnej, różny jest bowiem krąg odbiorców pozwanego i spółki powoda, gdyż spółka powoda nie zajmuje się sprzedażą detaliczną a jedynie hurtową, ponadto powstanie spółki powoda w żaden sposób nie uszczupliło interesów pozwanego ani kręgu jego odbiorców. Powód wywodził, że powstanie spółki powoda spowodowało, że pozwany w ramach realizacji umowy o współpracy z (...) może odbierać zamówione towary na terenie Polski i szybciej realizować zamówienia.

Powód podnosił, że pracodawca „odwetowo” rozwiązał stosunek pracy z winy pracownika (po wypowiedzeniu przez niego umowy o pracę i tuż przed upływem okresu wypowiedzenia), bez wykazania że dopuścił się działalności konkurencyjnej oraz, że działalność ta stanowi ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych..

Powód zarzucił także, że pozwany rozwiązał umowę o pracę bez wypowiedzenia po upływie miesiąca od daty, kiedy pracodawca powziął wiadomość o przyczynie uzasadniającej taki tryb. Pozwany bowiem powziął informację o

powstaniu spółki z udziałem powoda w dniu 24 lipca 2014 roku. T. J. poinformował pozwanego o profilu (przedmiocie) jej działalności, osobach tworzących spółkę i ich udziale kapitałowym. zaproponował pozwanemu współpracę w zakresie dystrybucji konsol produkowanych przez (...) i szczegółowo wyjaśnił zasady ewentualnej współpracy. Powód zarzucił, że Sąd nie odniósł się do zeznań świadka T. J., nie wskazał dlaczego zeznaniom tym odmówił wiarygodności i oparł się wyłącznie na zeznaniach pozwanego. Wiedza uzyskana przez pozwanego pracodawcę w dniu 24 lipca 2014 roku na temat przedmiotu nowopowstałej spółki powoda, nie wymagała żadnej weryfikacji pod kątem ewentualnego naruszenia przez powoda zakazu konkurencji. Powód podniósł, że doręczenie mu oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia po upływie miesiąca od dnia w którym pracodawca powziął informację o działalności powoda, stanowiło fakt uzasadniający uznanie tego oświadczenia za bezskuteczne jako doręczone po terminie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarzuty podniesione w apelacji przez powoda nie zasługują na uwzględnienie.

Zaskarżony wyrok jest trafny. Sąd pierwszej instancji poczynił prawidłowe ustalenia odnośnie stanu faktycznego, przeprowadził niezbędne postępowanie dowodowe, a następnie w prawidłowy sposób, zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego dokonał trafnej oceny zebranych dowodów i wyciągnął właściwe wnioski, które legły u podstaw wydania zaskarżonego wyroku. Nie budzi zastrzeżeń także ocena prawna dokonana przez Sąd pierwszej instancji.

W pierwszej kolejności odnosząc się do zarzutu apelacji dotyczącego przekroczenia przez stronę pozwaną miesięcznego terminu do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia, należy wskazać, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że termin ten został dochowany.

W orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się, że przez uzyskanie wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy należy rozumieć uzyskanie odpowiednio pewnej wiadomości o faktach, z których przy prawidłowym rozumowaniu należy wyciągać wniosek o istnieniu przyczyny uzasadniającej rozwiązanie umowy. W wyroku z dnia 14 kwietnia 2015 roku (II PK 146/14, LEX nr 1712813), Sąd Najwyższy wskazał, że uzyskanie przez pracodawcę wiadomości, jako momentu rozpoczęcia biegu terminu do rozwiązania z pracownikiem umowy o pracę bez wypowiedzenia z jego winy (art. 52 § 2 k.p.) może wymagać nie tylko informacji o jego zachowaniu, lecz także czasu niezbędnego na ocenę skutków tego zachowania, jeżeli przemawiają za tym ustalone w sprawie okoliczności faktyczne.

Analizując stan faktyczny rozpoznawanej sprawy, podkreślić należy, że Spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, utworzona przez powoda, wpisana została do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 12 sierpnia 2014 r. Pozwana przed dokonaniem wpisu nie mogła mieć wiedzy na temat rzeczywistego przedmiotu działalności spółki, roli powoda w spółce. Złożenie oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia przed tą datą spotkać mogłoby się z uzasadnionym zarzutem pochybności decyzji pracodawcy. W żadnym wypadku nie można uznać, że to po rozmowie z T. J., prezes pozwanej spółki powziął wiarygodne i pewne informacje na temat przedmiotu działalności spółki zawiązanej przez powoda i że to właśnie od tej daty biegł termin o którym mowa w art. 52 § 2 kp. W tym zakresie Sąd Odwoławczy dał wiarę zeznaniom Prezesa pozwanej spółki, który zeznał, że w dniu 24 lipca 2014 roku T. J. poruszył jedynie ogólne kwestie dotyczące nowopowstałej spółki. Pracodawca pozyskawszy informacje na ten temat miał obowiązek dokonać ich weryfikacji, to jest ustalić czy rzeczywiście przedmiot działalności obu spółek jest tożsamy, w jakim zakresie, czym dokładnie w ramach wskazanego przedmiotu działalności zajmować się będzie spółka i czy w ogóle spółka taka powstanie.

Okoliczność, iż zeznania świadka T. J. nie zostały ocenione przez Sąd pierwszej instancji nie miała wpływu na prawidłowość rozstrzygnięcia i nie uniemożliwiła kontroli orzeczenia.

W ocenie Sądu Odwoławczego, zeznania świadka T. J. w zakresie w jakim zeznał, iż informacje przekazane Prezesowi Zarządu w dniu 24 lipca 2014 roku, na temat nowopowstałej spółki były bardzo szczegółowe i dotyczyły precyzyjnego określenia przedmiotu działalności spółki, są niewiarygodne. Logicznym bowiem jest, że pracownik zakładający spółkę

konkurencyjną, nie ma interesu w informowaniu pracodawcy, w okresie trwającego stosunku pracy, o szczegółach działalności, którą prowadzi lub ma zamiar prowadzić.

Sąd Odwoławczy podziela argumentację Sądu pierwszej instancji, że dopiero z chwilą ujawnienia wpisu w jawnym rejestrze sądowym, pozwana miała możliwość rzeczywistego i wiarygodnego ustalenia, czy powód faktycznie został współnikiem i członkiem zarządu konkurencyjnej spółki i jaki jest jej przedmiot działalności.

Biorąc zatem po uwagę fakt, iż spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 12 sierpnia 2014 roku (kilka dni po wpisie pozwana sprawdziła dane w rejestrze), a oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia złożone zostało powodowi w dniu 12 września 2014 r – należy przyjąć, że prawidłowo Sąd pierwszej instancji ustalił, że termin z art 52 § 2 kp, został dochowany.

Sąd Odwoławczy podziela ustalenia dokonane przez Sąd pierwszej instancji, zgodnie z którymi powód dopuścił się ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych, to jest obowiązku dbania o dobro zakładu pracy, chronienia jego mienia oraz zachowania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę, obowiązku przestrzegania tajemnicy przedsiębiorstwa i przedsiębiorcy, prowadzenia działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy w czasie trwania umowy o zakazie konkurencji, obowiązków określonych w umowach o zakazie konkurencji z dnia 16 marca 2004 roku.

Podkreślić w tym miejscu należy, że pracodawca w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę szczegółowo wskazał zarzucane powodowi delikty pracownicze. Przytoczył fakty świadczące o podjęciu przez niego działalności konkurencyjnej.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, której udziałowcem i Prezesem Zarządu jest powód, prowadzi działalność konkurencyjną wobec pozwanej spółki. Pozwana w ramach umowy o współpracy ze spółką (...) zajmowała się dystrybucją i sprzedażą konsol do montażu stolarki okiennie drzwiowej produkowanych przez (...) oraz prowadziła szkolenia w zakresie ich montażu. Była to sprzedaż hurtowa, detaliczna i do sieci handlowych. Zatem zarzut podniesiony w apelacji przez powoda, że różny jest krąg odbiorców jest niezasadny. Pozwana spółka, tak jak i spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zajmowała się sprzedażą także hurtową konsol o czym świadczy umowa o współpracy.

Zebrany przez Sąd pierwszej instancji materiał dowody wskazuje na tożsamy przedmiot działalności obu spółek. Okoliczność, iż przedmiotem działalności spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością była dystrybucja konsol produkowanych przez spółkę niemiecką, potwierdzona została przez samego powoda między innymi w piśmie procesowym z dnia 09 stycznia 2014 r. Pozwana zatem tak jak i (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, była dystrybutorem konsol do montażu stolarki okiennie drzwiowej, których producentem była spółka (...). Obie spółki zajmowały się także prowadzeniem szkoleń w zakresie ich montażu.

Utworzenie spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w sposób oczywisty uszczupliło krąg odbiorców pozwanej spółki – powstał bowiem podmiot który sprzedaje to samo, producentem sprzedawanych elementów jest ta sama spółka, mało tego spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w nazwie ma producenta konsol. (...) opatentowała konsole, przy ich sprzedaży zawsze wykorzystywany był znak towarowy producenta. Oczywistym jest, że z punktu widzenia klienta zainteresowanego zakupem konsol do montażu stolarki okiennie drzwiowej, korzystniejsze będzie dokonanie zakupu bezpośrednio u producenta działającego na terenie Polski, a nie przez podmiot który pośredniczy w sprzedaży.

Przy ocenie czy działalność ma charakter konkurencyjny, nie ma znaczenia czy działalność prowadzona przez stronę pozwaną w zakresie sprzedaży konsol miała charakter uboczny. Konkurencyjną działalnością jest aktywność przejawiana w tym samym lub takim samym zakresie przedmiotowym i skierowana do tego samego kręgu odbiorców, pokrywająca się - chociażby częściowo - z zakresem działalności podstawowej lub ubocznej pracodawcy. Bez wątplenia

działalność obu spółek w zakresie sprzedaży konsol do montażu stolarki okiennie drzwiowej pokrywa się, tożsamy jest także krąg odbiorców.

Powód zatem podejmując działalność konkurencyjną w czasie trwania stosunku pracy naruszył postanowienia umowy o zakazie konkurencji. Naruszenie umownie ustanowionego zakazu konkurencji posiada znamiona bezprawności i stanowi uzasadnioną przyczynę rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia. W tym miejscu podkreślić należy, że zarzut, iż pracodawca podjął działalność w zakresie sprzedaży konsol dopiero w 2014 roku, w związku z tym działalność ta nie mogła zostać przewidziana w umowie o zakazie konkurencji podpisanej 10 lat wcześniej, jest całkowicie chybiony. Nie można bowiem przyjąć, że każda zmiana zakresu działalności gospodarczej prowadzonej przez pracodawcę pociąga za sobą konieczność zmiany dotychczasowej umowy o zakazie konkurencji. Podkreślenia wymaga, że w rozpoznawanej sprawie pracodawca nie zmienił przedmiotu działalności gospodarczej ale poszerzył jedynie asortyment sprzedażowy.

Niezależnie od powyższego, wskazać należy, że pracowniczym obowiązkiem powoda było dbanie o dobro zakładu pracy, chronienie jego mienia oraz zachowanie w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę (art. 100 § 2 pkt 4 k.p.). Zaprzeczeniem tego obowiązku jest świadczenie usług na rzecz podmiotu konkurencyjnego. Powód w czasie zatrudnienia u pozwanej zajmował się sprzedażą konsol, doskonale znał zatem ten rynek, miał szczegółowe informacje o polityce sprzedażowej i marketingowej spółki, znał ceny sprzedawanych produktów, wiedział jakie rabaty stosowane są przez pozwaną spółkę. Wykorzystanie tych informacji stwarzało realne zagrożenie interesów pracodawcy.

Zarzut powoda, że rozwiązanie umowy o pracę było bezprawne, gdyż nastąpiło w okresie wypowiedzenia, również jest nieuzasadniony. Powód w okresie wypowiedzenia pozostawał w stosunku pracy, tej okoliczności nie zmienia fakt, że zwolniony był z obowiązku świadczenia pracy. W okresie zatrudnienia podjął działania zmierzające do utworzenia spółki konkurencyjnej dla pozwanego, spółka powstała i rozpoczęła faktyczną działalność w okresie w którym powoda łączył ze stroną pozwana stosunek pracy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 385 kpc oddalił apelację powoda.

O kosztach zastępstwa procesowego poniesionych przez pozwaną w toku postępowania przed Sądem drugiej instancji orzeczono po myśli art. 98 kpc w zw. z art. 99 kpc oraz w oparciu o § 11 ust.1 pkt. 1 i § 12 ust 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r. poz.490, z późn. zm z 2015r. poz. 617).

(-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSR del Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia